

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Iridis et Neptuni

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

crit.] τὸ παρεμύθιον ἢ ἀεὶ ῥησις τῆς πρῶτης. Educavit enim illum Ino.] *Quid. 3. Metam.* Sed tamen Bacche.] *Occupatio.* Sed quid accidit.] *παρεμύθιον.* Illa verò.] *Narratio,* quomodo Helle sit delapsa in mare. Et vertigine correpta.] *Causa.* Atq; ita in mare decidit.] *Isa res.* An non igitur matrem ipsius Nephelen decebat op.] *Obiectionem ἀντιπαράγωγῆ διήγ.*

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ

Ποσειδῶνος.

IRIDIS ET

Neptuni.

Iacobo Micyllo interprete.

I R I S.

ΤἮρ ἡδὲρ τῶ πλανο-
μήλω, ὃ Ποσειδῶνος, ἀρ-
ποσαθάσασ τῆς Σι-
κίλιας, ὑφαλορ ἐπιπέχεται
συμῆκται. τὰν τῶν, φησί, ὁ
Ζεύς, εἴθερ ἡδὲρ, καὶ ἀνά-
φινον, καὶ ποίησον ἡδὲρ δι-
δορ ἐρῶ Αἰγῶ μίση βί-
βῶος μίσηρ, σιέξας πάν-
ἀσφαλῶς. λέται γάρ τι αὐ-
τῆς. Πο. περιέξεται ὅτο,
ἔ λειτίνα δὲ ὅμοις περιέξαι
αὐτῶ τῶ χεῖρα ἀναφανῆς
Ἐ, καὶ μηκέτι πῆσσα; λέις.
τῶ Λητῶ ἐπ' αὐτῶ δὲ ἀρηνῆς
σαι ἡδὲρ εἶ ποίησον ἡδὲρ
ἐπ' ἀδίνωρ ἔχει. Πο. τί εἶρη;

ἐχ' ἰκανὸς

vere iam enim male habet à doloribus. NEP. Quid igitur?

annon

Insulam^a istam erratam
Neptune,^b qua à Sicilia
reuisa atque undis sub-
mersa, mari innatat, eami-
ta, iubet Iupiter, consistere
facias iam, atque apparé-
re, ut & tandem mani-
festa atque conspicua^c in
medio Aegæo inconcusse
maneat, fundata firmi-
ter admodum illa. opus e-
nim illa nonnihil habet.
NEP. Fiet hoc, Iri:
sed tamen quem usum illi
præbebit manifesta ap-
parens, & non amplius
fluctuans? IRIS. ^dLas-

tonam in ipsa oportet pâ-
tere.

ἔχ' ἱκανὸς ὁ ὕψους ἐν τεύχεσσι
 ἃ δὲ μὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ γε πᾶσα
 ἡ γῆ ἐν ἅπ' ἰσοπέδιον ἀδύ-
 νατόν τὰς αὐτ' ἰσότητας, τοῖς ἐκ, ὃ
 Πόσειδον ὁ Ἡρα ἔδ' ὄρκω μ.
 γὰρ κατέλαβεν τὴν γῆν, μὴ
 παρασχῆν τῇ Λητῷ τῶν ὀ-
 δίνων ἰσοπέδιον, ἢ εἴπω νῦν
 σὺ αὐτὴ ἀνέμοτος εἶμι, ἀ-
 φανὸς ἔστω. Πόσειδον μὴ εἰ-
 θι, ὃ νηος, καὶ ἀνάσθης αὐθις,
 ἐν τῷ βυθῷ, καὶ μηκέτι ἰσοπέ-
 ρον, ἀλλὰ βεβραῖως μὲν ἢ ἰσο-
 δία ἐν εὐδαιμονίασιν ἢ ἀδύ-
 νατόν τὰ τεύχεα δύο, τοῖς καμίσους
 ἢ θάλασσαν καὶ ἡμῶν, ὃ Τεῖωνον,
 εἰσπορθέμεσθαι τὴν Λητῶν
 ἐς αὐτῶν, καὶ γὰρ ἡ ἀπαν-
 ταῖσιν. τὸν δ' ἀκούοντα δὲ, ὃς
 οὐδ' ἔξοισεν αὐτῶν, φοβῶν τὰ
 νεογνά, ἰπασθῆν τεχθῆν, αὐτίς
 ἤα μίτησι, καὶ τιμωρήσασθαι
 μητρί, σὺ δὲ ἀπάγγελε ὦ Διῖ,
 πάντα εἴν' ἐν πρῆν. ἔσημι ἢ
 Διῖ σὺ, ἢ ἐκείνῃ ἢ Λητῶν, καὶ
 τιν' ἔγω.

si fuerint aggredientur, ac matrem vindicabunt. Tu verò vas
 de renuncia Ioui, omnia bene habere. Stabilia est
 insula: veniat Latona, ac
 pariat.

ánon sufficü illi calum, vt
 in copariat? Quod si minus
 autem i lud, at cerie nec tota
 terra par tus illius recipere
 poterat? IRIS. Non, Ne-
 ptune. Nam Iuno obstrinxit
 iureiurando magno Tellu-
 rem, ne praberet Latonæ
 parturienti vllum recepta-
 culum. Hæc igitur insula ius
 tamento non teneur: absco-
 dita enim tum fuit. NEP.
 Intellico rem. Igitur sub-
 sistit insula, atq; emerge iterū
 ex profundo, & non amplius
 fluctues aut tiubet, sed im-
 mota maneat: ac suscipe, ὃ
 felicissima & fratris mei^h li-
 beros duos, deorū omniū pul-
 cherrimos. Et vos Tritones
 traicite Latonam in ipsam,
 omniaq; trāquilla fini.^k Ser-
 pentem autem istum, qui nūc
 velut astro exagitat illam,
 perierrefaciendo, ipsi in fans
 tes posteaquam in lucem edi-

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

a INSVLAM istam errantem.] Delon maris Aegæi, Cycladum omnium clarissimâ, in qua Latone Apollinæ ac Dianam dicitur enixa, de qua Cic. 3. in Verr. & Virg. 3. Georg. Di-
cta aut putatur δηλον, ἀπὸ τῆς δηλῆς, quod cum antea mari te-
cta esset, Latone locū ad pariendū quærēti, repente se ostēderit.

b Quæ à Sicilia.] Tyrrheni maris insula q̄ olim agro Brutio creditur adhaesisse, posteaque impetu maris auulsa fuisse. Inde nomen hoc creditur irasisse, quasi Sicilia. i. resecta. Virg. 3. Aen.

Hæc loca vi quondam, & vasta conuulsa ruina,
(Tanquam æ ui longinqua valet mutare vetustas)

Dissiluisse ferunt, eum protinus vtraq; tellus.

Vna foret — c In medio Aegæo.] Amplissimo maris mediterranei sinu. d Latonem.] Latona Cœi Titanis filia à Ioue compressa geminâ ex eo prolē cœcepit. Quâ rem tā ægrè tulit Iuno, ut immisso aduersus illâ Pythonē serpente per totū terrarū orbē pellere persequa sit, & ne parui quidē vicinæ quietem, locūve pariendū cœcesserit donec illa tandē post longos errores ad Aethiā sororē suâ peruenit, in Ortygiâ i insulam tā permutatâ in Delonâ qua suscepta, primū Dianâ peperit, q̄ eu- stigio obstetricis officii matris præstitit, Apollinēq; nascentē suscepit, qui postea adules, maternæ iniuriæ memor, Pythonē sagittis interfecit. e Tellurem.] Terræ Deam omnium marū & alumnâ.

f Subsiste insula.] Neptunus ad Delum in qua paritura erat Latona. g Fratrū mei.] Iouis. h Liberos duos.] Dianâ & Apollinē. i Et vos Tritones.] Tritones plures. Virg. 5. Aen.

Tritonesq; citi, Phorciqu; exercitus omnis

Idem 10. Aeneid.

Hunc vehit immanis Triton, & cærule concha
Extorrens freta: cui laterum tenuis hispida nanti
Frons hominem præfert: in Prinstin desinit alius

Sunt qui triremis nomē voluit esse à Trisone in ea depicta, belua marina. Nam & nunc quoq; suum cuiq; nauigio nomē inditum est. Sic Scyllâ sic Pegasum nomina nauium fuisse putat Palephatus ἀπὸ τῆς ἀνίσωρ, nō monstra, ut poëta fabulari sunt. Tritonem Lycophon ἠγέει & τριον vocat, alij, Neptunū & Amphivitiæ,
sup erio-

superiori quidem corporis parte umbilicotenus humanam effigiem referens, sed posteriori vsq; ad caudam esse delphinem: reuera nihil aliud, quam *ἡ φωνὸν τρωγόν*. Lycophronem enarrator citat Acefandriam quendam authorem, Eurypylum & Tritonem Neptuni & Celanus liberos esse, alij Tritonem Oceani & Teihyos faciunt, patris & Neptuni tubicinem: pro tuba concha vii, quam buccinam vocitatam volunt, Quidam in literas retulerunt, Tiberio Cesari quendam nunciaffe Tritonem in specus quodam visum, auditumq; concha canentem. Eadem persuasio irrepsit de Nereidibus, quæ squamuis in hispido corpore refertur humanam effigiem habeant, de quibus proximè præcedenti dialogo annotauimus. Huiusmodi Tritones pisces velocissimi prodij: culti inueniri, Plin. lib. 9. cap. 5. grauissimis testimonij probat. Hodieq; visuntur Romæ imagines pleraq; Tritonem eiusque buccinam describit Ouid. 1. Metamorph. & 2. k Serpentem. Pythonem miræ magnitudinis, ex putredine terræ post diluuium Deucalionis natum, quem Apollo sagittis suis confixit. Cuius rei memoria ne vlllo tæporum lapsu obliteraretur, sacra certamina instituit, quæ à nomine serpentis Pythia appellauit, vt idem Ouid. 1. Metam. l. Velut œstro.] Oestrum insecti genus horrendo strepitu, vnde & nomen inditum. Nam Latini asilum appellant, vulgus Tabanum. Hoc animali Iuno pellices suas exagitauit, nec passa est conuiescere: Vnde poetæ diuino furore correpti, & Tro perciti dicuntur. Oestrum describit Virg. 3. Georg.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Ἐξυπλῶς: Quomodo Delus insula fluitans subsisterit.

Vt fluitans Delus consistat, nunciat Iris:

Ortygia, Asterie quæ antè vocata fuit.

Hospitium tandem Latonæ præbuit istic,

Cùm Pytho vsque ad eò persequeretur, eam.

INSVLAM.] Subiecti tractatio *κατ' ἀφύπνωσιν*. Eam, ita

iubet Iupiter.] Prædicatum *κατ' ὄψιν*. In medio Ae-

gæo.] Alludit ad nomen insulæ, quo ipsa fuit appellata. O-

pus enim.] Ratio. Fict hoc Iri.] Palliçetur se morem ge-

dd 5 sturum

storum: Et interrogat causam finalem. Latonem in ipsa oportet parere.] ἀφίγησις. Quid igitur? annon sufficit illi cœl.] Obiectio, Non Neptune.] Responsio, Nam luno obstitinxit iureiurando magno Tellur.] Maior assumptio. Abscondita enim tui fuit.] Probatio. Subsiste.] ἡ ἀποστασίς. Fratris mei.] Scilicet Iouis. Liberos duos.] Apollinem et Dianam. Et vos Tritones traiecite Latonem in ipsa.] ἀποπροφή ἀποσταλίχη ἢ ἀποπροπίσις. Tu verò valde, renuncia Ioui, omn.] Conclusio.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑ.
Λάουσις.

XANTHI ET
Maris.

Eodem Interprete.

XANTHVS.

ΔΕΞΑΜΕ, ὃ θωλάσθ,
ἀνὰ πινουθότα. κα.
ἀποσώμους τὰ τραύ
ματα. ΘΑ, τί τοῦθ, ὃ Ξαν
θι; τίς σε κατέκασεν; Ξαν.
Ηφαισθ. ἀν' ἀπυθράνω.
μαί θως ὁ κακολαίμων, καὶ
ζέω. ΘΑ. ἔστ' ἰδὲ τοι ἐνί-
θαλι τὸ πῦρ; Ξαν. ἔστ' τὸν
ἦδον ἢ Θείτιδος. ἐπὶ τῷ φονού-
οντα τοῦ Φρυγας ἐκέτωθ,
ἔδ' ἐκ ἐπαύθθ τῆς ὀργῆς.
ἀν' ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἀπέ
εργαίε

S VSEIPE ME, ὁ Mare.
gravia. n. passus sum.
extingue mihi vulne-
ra MAR. Quid hoc rei
est? Xanthe? quis te deussit?
XAN. Vulcanus, sed igne
candescio prorsus miser. et
effruesco. MA. Cur autem
miecu tibi ignem? XAN.
Propter filium Theidis.
Postquam enim occiden-
tem illum^b Phrygas sup-
plex deprecatus sum, c ille
autem ab ira nihil remi-
sit, sed